

J. Pedersen (Præsto Amts Ape Valgfreds): Efter den Udtalelse, vi have hørt af den ærede Ordfører, har jeg vel ikke stort Haab om, at min Indstilling skulde vinde Majoritet her i Salen; men jeg skal dog, saavidt det staar i min Magt, søge at godtgjøre, at jeg har havt særegne Grunde til at stille mig paa det Standpunct, jeg indtager i denne Sag. Jeg maa tillige forudsikke den Bemærkning, at, naar jeg har underskrevet Fleertallets Indstilling, saa har jeg dog tillige erklæret, at hvis mit Forslag ikke skulde gaae igjennem, vilde jeg holde mig til det andet Mindretals Forslag. Marsagen, hvorfor jeg ikke har kunnet gaae ind paa Udvalgets Fleertals Anskuelse, som den ærede Ordfører har fremhævet, at, hvad der engang er anseet for rigtigt af den lovgivende Magt med Hensyn til Bommens Ophævelse i Fyen, maatte ogsaa være et Slags Rettefærdighed for os i dette Stykke; men min Formening er den, at Forholdene her ere ganske forskellige. Den ærede Ordfører talte vel om, at der var en Forskiel mellem Svendborg og Odense Amter, men denne Forskiel bliver i Sammenligning med den Forskiel, hvormed der her er Tale, en reen Ubetydelighed; thi det Hele, som spares for Afløsningen af Bommene i Fyen, er kun omtrent 3 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn. Anderledes stiller Sagen sig derimod, naar vi gaae ind paa Fleertallets Forslag. Som Følge deraf vilde Præsto Amt komme til at svare 9 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn i foretaget Skat til Amtsrepartitionsskatten. Disse 9 $\frac{1}{2}$ anseer man nu vel for en Ubetydelighed, men under de Forhandlinger, som foregik i Roeskilde Stænder, da Regjeringen ved den nuværende ærede Indenrigsminister, som daværende Commissarius, havde forlangt 4 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn af hele Landets Hartkorn for at afløse Bommene, blev det fremhævet af Mange, endsskjønt en saadan Byrde vilde være

langt mindre, end hvad der efter Udvalgets Fleertals Indstilling vil falde paa Præsto Amt, at de ikke vilde give deres Minde til, at der blev paalagt Hartkornet en ganske extraordinair Skat for at have Bommene. Af de samme Grunde troer jeg ogsaa, at jeg kan være berettiget til, naar Talen er om 9 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn for størstedelen af enkelte Amters Beboere, f. Ex. Præsto og Frederiksborg Amter, ikke at give mit Minde dertil. Denne Anskuelse har jeg ingenlunde af smaalig stedlig Interesse, eller fordi jeg repræsenterer Præsto Amt; det er tværtimod Tilfældet, at for en Deel af den Valgfreds's Beboere, som jeg har den Ære at være valgt for, vil dette Lovforslag vistnok være kjærkomment, da det er i deres Interesse, idet de ligge meget nær ved Beiene, ligesom ogsaa selv de, der staae mig nærmest i Familieforhold, maaskee vilde være tjente med at give 1 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, for at faae Bommene afløst. Men alt Saadant seer jeg bort fra; jeg seer kun paa, hvorledes Sagen i sin Almindelighed bør stilles. Jeg betragter Sagen hverken som en Provinds- eller som en Amtsmindretning, og fordi der ved Nedlæggelsen af Bommene i Fyen er truffen en provindstet Foranstaltning, derfor troer jeg ikke, at vi for Fremtiden ere forpligtede til at følge dette System. Jeg er af den Formening, at efter den bestaaende Betænkning af 1841 er der kun to Alternativer, som ere opstillede med Hensyn til Beiskattens Fordeling, nemlig den almindelige Beiskatte og den Skat, som særligt paaligger hvert Amt. Det er bestemt, at $\frac{1}{3}$ af Bomindtægten skal tilfalde Amtene til Afdrag af det Bidrag, som de have at udbrede forlods i Anledning af de Beiarbejder, som skulle udføres, saavel ved Vedligeholdelsesarbejder som ved andre Foranstaltninger i Amtet.